

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v hlavním líčení konaném v Praze dne 06. března 2015 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivy Fialové a soudců JUDr. Ondřeje Načeradského a Aleny Čargové **t a k t o :**

Obžalovaný

M. P. ,

nar. XXXXX, XXXXX, trvale bytem XXXXX, t.č. XXXXX,

je v i n e n , ž e

1.

dne 5.8.2014 ve 04:35 hodin ve stavu vylučujícím způsobilost k bezpečnému ovládní motorového vozidla, který si přivodil předchozím vědomým požitím návykové látky, řídil vlastní osobní motorové vozidlo tov. zn. BMW 530, RZ XXXXX, a to v Praze 5, po ulici Elišky Peškové směrem od ulice Preslova k ulici Náměstí Kinských, kdy se při projíždění levotočivé zatáčky nechoval ukázněně a ohleduplně, své chování nepřizpůsobil svým schopnostem, nevěnoval se dostatečně situaci v provozu na pozemní komunikaci, nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, vlastnostem vozidla a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, kdy jel v obci rychlostí minimálně 62 km/hod, a vlivem požitého alkoholu nezvládl řízení vozidla, vyjel vpravo mimo vozovku na chodník, kde se v prostoru autobusové zastávky MHD BUS „Švandovo divadlo“ střetl s na chodníku stojící chodkyní

poškozenou M. Č., nar. XXXXX, a dále narazil do označnicku zastávky autobusu „Švandovo divadlo“, jehož majitelem je Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s., IČ 00005886, se sídlem Sokolovská 217/42, Praha 9, nehodou vedle hmotné škody na vozidle a označnicku zastávky způsobil poškozené M. Č. závažná poranění, kterým na místě dopravní nehody podlehla, svým jednáním porušil důležité povinnosti uložené mu ust. § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b), § 18 odst. 1, 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, kdy porušení ust. § 5 odst. 2 písm. b) a § 18 odst. 1 tohoto zákona je třeba považovat za hrubé porušení zákonů bezpečnosti dopravy;

t e d y :

jednak jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že hrubě porušil zákony dopravy;

jednak vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, přičemž způsobil tímto činem dopravní nehodu;

2.

dne 5.8.2014 kolem 04:35 hodin v Praze 5 po ulici Elišky Peškové směrem od ulice Preslova k ulici Náměstí Kinských, poté, co jako řidič osobního motorového vozidla tov. zn. BMW 530, RZ XXXXX, způsobil pod vlivem alkoholu dopravní nehodu, při níž smrtelně zranil poškozenou M. Č., která podlehla zraněním již na místě nehody, **přičemž její smrt byla konstatována na 5 hodin a 13 minut, jeho vozidlo samovolně pokračovalo v jízdě do prostoru křižovatky ulic Štefánikova, Holečkova a Újezd, kde z důvodu nepojízdnosti se vozidlo zastavilo, vystoupil a z místa nehody zhruba po 4 minutách utekl, poškozené neposkytl potřebnou pomoc, ačkoliv mu v tom nic nebránilo a ačkoliv byl s tím, že poškozené způsobil mnohačetná zranění srozuměn, a na to, že na místě leží zraněná byl svědky upozorněn, neoznámil neprodleně dopravní nehodu, kdy došlo k usmrcení nebo zranění osoby policistovi ani nepřivolal záchrannou službu, nezdržel se jednání, které by bylo na újmu řádného vyšetřování dopravní nehody a nesetřval na místě dopravní nehody až do příchodu policisty, svým jednáním porušil ust. § 47 odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kdy porušení ust. § 47 odst. 3 písm. b) tohoto zákona je třeba považovat za hrubé porušení zákonů dopravy;**

t e d y : **dopustil se jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jako řidič dopravního prostředku po dopravní nehodě, na níž měl účast, neposkytnul osobě, která při nehodě utrpěla újmu na zdraví, potřebnou pomoc, ač tak mohl učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného, přičemž k dokonání přčinu nedošlo**

č í m ž s p á c h a l

v bodě 1

přčin **usmrcení z nedbalosti** podle § 143 odst. 1, 3 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přčinem **ohrožení pod vlivem návykové látky** podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku;

v bodě 2

přečin neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) roků nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **8 (osmi) roků.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození: VZP ČR Praha 1, Na Perštýně 6 a DP hl. m. Prahy, Praha 9, Sokolovská 27 odkazují s nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Soud po provedeném dokazování v hlavním líčení vzal za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán pod body 1 a 2 rozsudku s tím, že popis skutku pod bodem 2 upravil podle výsledků provedeného dokazování.

Obžalovaný v přípravném řízení v postavení obviněného uvedl, že pil alkohol naposledy kolem oběda dne předcházejícího dni, kdy se stala nehoda, a to jedno malé pivo. V sobotu 02. 08. slavil narozeniny, kdy si dal dvě tzv. „čáry“ kokainu. V předvečer nehody **popíjel pouze nealko.** V minulosti mu byl odebrán řidičský průkaz pro XXXXX, kdy mu byl vysloven trest zákazu činnosti. Proto si nyní dává pozor, vlastnictví řidičského oprávnění je pro něj podstatné. Vozidlo nechal zaparkované v ulici Jindřicha Plachty a šel se svým psem směrem k trvalému bydlišti. Chtěl jít zkratkou přes kopec, ale tam nedošel. Zjistil, že u sebe nemá klíče od bytu, v tu chvíli potkal hlídku PČR, **zastavil ji,** neboť byla motorizovaná. Hlídka jej ztotožnila. Neprováděla u něj žádnou kontrolu na alkohol či drogy. Prosil hlídku, zda by jej nehodila na Anděl, **protože je unaven,** nechtělo se mu jít pro klíče od bytu pěšky. Hlídka mu řekla, ať jede tramvají. Když se vrátil k vozidlu, odemknul jej, do vozidla nastoupil na místo řidiče, psa umístil na podlahu před přední sedadlo spolujezdce, **psa jinak nezajišťoval. Cítil se trochu unavený,** ale na řízení vozidla se cítil. V té době nebyl pod vlivem alkoholu či návykové látky. Ve vozidle jel sám. **Jel rychlostí vyšší než povolenou.** Následně se dostal do levotočivé zatáčky, kdy najednou jeho pes vyskočil na sedadlo spolujezdce v přední části a předními nohama se opřel o loketní opěrku mezi předními sedadly. Zalekl se, přestal věnovat pozornost řízení. Najednou došlo k ráně, když se podíval před sebe, zjistil, že se s vozidlem dostal částečně na chodník po pravé straně komunikace ve svém směru jízdy, s vozidlem byl polovinou na chodníku. Bylo to velice rychlé, **nestačil ani brzdit či nějak snížit rychlost, ani strhnout řízení vozidla.** Neví, zda ještě do něčeho dalšího narazil. Zastavil s vozidlem v prostoru křižovatky. Možná se snažil brzdit, ale už to nešlo. Neregistroval žádné lidi na zastávce. Při nárazu došlo k aktivaci předních airbagů, tím se ve vozidle udělal kouř, nic

neviděl. Po zastavení vozidla po chvíli vystoupil levými předními dveřmi, vozidlo obešel. Pravými předními dveřmi vytáhl ven z vozidla svého psa a kontroloval, zda je v pořádku. Obviněný byl v šoku, drobně se poranil. Pak k němu přišel nějaký člověk, který říkal „je tam mrtvá, je tam krev“, co dále říkal, si nevybavuje. Ukazoval směrem k chodníku, podíval se, **viděl střepy a nějakou ležící postavu**. Pamatuje si to velice matně, byl v ještě větším šoku. Pak zpanikařil, dal se na útěk se psem. Neví, co následovalo, utekl do bytu kamarádky, po nehodě nepil žádný alkohol, ani neužil žádnou drogu. Později jel ke kamarádovi, od kamaráda jel se svojí právnickou na nejbližší policejní oddělení, kde se přihlásil. Zavinění nehody spatřuje na své straně, a to, že jel rychleji a neměl zajištěného psa. Neposkytl pomoc, protože byl v šoku, proto utekl. Celá záležitost je i pro něj zdrcující.

Obžalovaný u hlavního líčení na svojí obhajobě setrval, na rozdíl od původní výpovědi však uvedl, že **pil pouze 2 malá piva, druhé nedopil**.

Pak začínal být unavený a šel domů. Na zastávce tramvaje usnul, po probuzení byl dezorientován. Nebyl žádný provoz, jel rychlostí asi 60 km/hod. V zatáčce na náměstí Kinských mu skočil pes na místo vedle něho. Usměňoval ho a přestal dávat pozor. Pak už to bylo rychlé. Obrovský náraz, bouchly airbasy, bál se, že auto vybuchne. Vystoupil a zkontroloval psa. Asi po 4 minutách, kdy mu proběhlo hlavou, že ho táta zabije, protože mu na auto půjčil, přišli k němu nějací lidé s informací, že tam leží mrtvá dívka. V tu chvíli se mu zhroutil svět, myslel, že nemůže nijak pomoci a to i vzhledem k tomu, že od nárazu uběhla dlouhá doba. Nedokázal se tam jít podívat, zpanikařil a utekl.

Poté byl u kamarádky, kde 3 hodiny brečel, pak usnul. Poté si šel zařídit nějaké věci na Chodov, šel si zařídit nějaké věci ke kamarádovi a poté za advokátkou a na policii.

Kdo založil v restauraci účet, neví. **On ho nezakládal**. Na zastávce, kde ho našla policie rozhodně nebyl pod vlivem alkoholu. Váha, nalezená v jeho autě se stopy kokainu není jeho, asi ji tam zapomněl někdo, komu půjčil auto. Je nepravdělným XXXXX. Na relaci ve sdělovacích prostředcích ho upozornili kamarádi. Když slyšel o mrtvé, tak tam ještě sanitka nebyla.

Psa ve vozidle nijak nezajišťoval. Vždy s ním jezdil vpředu pod sedadlem spolujezdce. Občas se mu během jízdy pohnul. Když šel z hospody, tak byl lehce unaven. Po nehodě kontroloval auto a psa.

Věděl, že kolem poškozené je hodně lidí, kteří pomáhají, myslel, že zavolají sanitku oni. On měl vybitý telefon. Řidičský průkaz vlastní XXXXX let. Z toho měl XXXXX. Co v restauraci zkonsumoval tak neplatil, platil asi kamarád.

Závěrem uvedl, že celé nehody je mu líto, je mu líto příbuzných dívky. Napsal omluvný dopis a předal obhájkyňi, aby ho poslala.

Svědkyňe J. Š. uvedla, že stála na zastávce „Švandovo divadlo“, bylo ještě takové šero. Spolu s další slečnou zůstala na zastávce a čekala na další autobus, sedla si na lavičku. Během chvíle si přesedla na lavičku přímo do zastávky. Poškozená stála na chodníku před lavičkou. Svědkyňe poslouchala písničky na mobilním telefonu, měla na uších sluchátka. Najednou i přes hudbu slyšela skřípot gum, také slyšela další hudbu, podívala se tím směrem. Viděla na chodníku po projetí levotočivé zatáčky vozidlo BMW. Poškozená stačila jen pootočit hlavou směrem vlevo, stála čelem ke komunikaci. Vše bylo rychlé, jejím odhadem vozidlo BMW muselo jet rychlostí tak 100 km/hod. Když poškozená pootočila hlavu vlevo, tak přišel do jejího těla prudký náraz vozidlem, jeho přední částí, poškozenou XXXXX. Vozidlo pokračovalo po střetu dále v jízdě, byl slyšet další náraz, to narazil do označnicku zastávky. Pak jel až do prostoru křižovatky Nám. Kinských. Pak již pozornost vozidlu nevěnovala, začala se zajímat o poškozenou. XXXXX. Přistoupila k ní druhá slečna, co předtím stála na zastávce, ta zavolala záchranku. Byly instruované operátorkou. Během chvilky dojele RZS a

začali se starat o poškozenou. Poté musela odejít do práce, pořád se dívala k místu nehody na záchranáře a doufala, že bude vše v pořádku.

Svědkyň H. V. stála na dané zastávce BUS také, pojednou uslyšela vozidlo jedoucí vysokou rychlostí. Nejdříve jej pouze slyšela, pak jej uviděla, vyjelo z levotočivé zatáčky, zdálo se jí, že obviněný stále přidává. Z velké rychlosti vozidla očekávala nějakou srážku. Viděla, že se vozidlo řítí přímo na zastávku, instinktivně se otočila a vyskočila na vyvýšený trávník za zastávkou. V tu chvíli vozidlo vjelo do prostoru zastávky a narazilo do poškozené, stojící na zastávce. Přesný střet neviděla, protože v tu chvíli byla zády, jak vyskakovala na trávník. Poté viděla, že vozidlo naráží do označnicku autobusové zastávky, značně poškozené pokračuje v jízdě a zastavuje v prostoru křižovatky Náměstí Kinských. Neviděla nikoho vystupovat, běžela k poškozené, XXXXX. Ihned volala RZS. Druhá slečna ze zastávky dávala první pomoc poškozené a nahmatávala tep. Poté se řídily pokyny operátorky a snažily se o masáž srdce u zraněné. Vyčkala na příjezd policejního orgánu, kterému vše popsala.

Svědka T. Č. přijel tramvají linky č. 56 či 58, ve směru od Anděla. Vystoupil na zastávce „Švandovo divadlo“. Když vystoupil, přešel na protější chodník, směrem k zastávkám autobusu. Šlo tam více lidí. Na dané zastávce byla určitě jedna žena, další osoby nijak nevnímal. Postavil se blíže k označnicku zastávky. Díval se před sebe, za zády měl kašnu. Ostatním nevěnoval pozornost. Poté se na místě objevil ještě nějaký muž. Najednou uslyšel hluk z ulice, jakoby rychle jedoucí vozidlo. Najednou se ze zatáčky vyřítilo rychle jedoucí vozidlo tmavé barvy, které více kopírovalo pravý oblouk ve svém směru jízdy. Rychlost nedokáže odhadnout, ale byla určitě vyšší než povolená. Na vozidle nebylo vidět, že by obviněný brzdil. Následně najel na chodník, pokračoval po chodníku, v tu chvíli se svědek otočil vzad a pudem sebezáchovy vyskočil na zídku a utíkal směrem ke kašně. Vozidlo narazilo do poškozené, která zřejmě stála na chodníku, předtím ji neregistroval. Pak narazil ještě do něčeho. Periferně viděl, že pokračuje v jízdě. Někaké dvě ženy poskytovaly pomoc zraněné ženě. XXXXX. Po nějaké chvíli přiběhl k zastávce neznámý muž, který se ptal, zda jsou v pořádku. Poté nechával svůj kontakt na facebook a odešel pryč, XXXXX. Obviněného přímo neviděl.

Svědka J. J. jel autobusem MD na zastávku „Švandovo divadlo“, nasedl na autobus, který jel špatným směrem, byly zde nějaké výluky. Když vystoupil, přešel na druhou stranu. Povšimnul si jedné osoby, která seděla na zastávce autobusu přímo ve skleněné budce. Další osoby neregistroval, neuvědomoval si jejich přítomnost. Stoupnul si na chodník. Slyšel zvuk příjíždějícího vozidla, otočil se a viděl, jak toto vozidlo naráží do označnicku zastávky, na vozidle svítla světla. Od místa střetu směrem do okolí odlétly kusy něčeho, zřejmě vozidla a označnicku. Jeden z kusů jej zasáhl, ale nezranil ho. Obviněný pokračoval dál v jízdě, svědek podvědomě uskočil směrem na travnatou plochu. Po zastavení vozidla k tomuto vozidlu šel, později viděl, jak obviněný utíká i se psem, který později vyskočil z vozidla. Někdo se tam před útekem obviněného ptal, zda něco pil, načež obviněný odpověděl, že ano. Svědek se snažil poskytovat první pomoc poškozené a další sled událostí kolem vozidla nevnímal.

Svědka D. H. slyšel kvílení pneumatik a viděl od ulice Elišky Peškové vyjet rychle vozidlo. Následně vozidlo najelo na chodník, narazilo do označnicku, projelo kolem něj a zastavilo v křižovatce. Původně nevěděl o sražené chodkyni, a tak šel k vozidlu, kde byl jen obviněný, ptal se ho, zda je ve vozidle ještě někdo. Obviněný řval na svého psa, kterého vytáhl z vozidla, byl špatný z rozbitého auta. F. říkal, že je v zastávce **zraněná dívka**, obviněný to slyšel, **mluvil o tom, že musí zmizet**, poodešel, tak jej svědek chytil za ruku a přivedl zpět. Obviněný stále říkal, že musí pryč, zajímal se pouze o auto. Pak se svědek otočil a říkal a

ukazoval sanitce, kde je zraněná. Jak se otočil, tak obviněný utekl. Snažil se pak obviněného nalézt v parku, ale nepodařilo se mu to. Výpověď tohoto svědka byla vzhledem k tomu, že se jeho osobní účast nepodařilo obstatat, podle § 211 odst. 1 písm. a) tr. řádu čtena, neboť svědek je na pohybu a v místě trvalého bydliště se nezdržuje. Ani PČR nebyla schopna ho k hl. líčením předvést.

Svědék T. H., barman z Restaurace Anděl obsluhoval obžalovaného, byl ve skupince osob. Pamatoval si jej, protože jej již obsluhoval. Účet byl založen kolem 23 hodin, **zakládal ho obžalovaný**. Před založením účtu nejméně dvakrát donesl tzv. „kolečka“ vodky, nosil je skupince tří osob, mezi nimiž byl obviněný. Po založení účtu této skupince nosil vodky a piva. Během doby, kdy byl otevřený účet, se osoby střídaly, a to až na obžalovaného, ten tam byl neustále. Vodky, které objednával obžalovaný, byly dvojité, k tomu objednával ještě malou vodku. Když jednou během večera přišel, viděl na stole tzv. lajny, byly asi tři. Neví, co to bylo. Neviděl nikoho lajny užívat. Společnost se během večera bavila, nebyla hlučná, nebyl s nimi žádný problém. Obžalovaného stav se měnil, **později byl opilý, unavený, nemluvil, nebavil se, z dechu byl cítit alkohol**. Bylo poznat, že je pod vlivem alkoholu. **Útratu uhradila nějaká slečna**. Skupinka mužů se v té době dohadovala u taxíku, **obžalovaný se kymácel**, ale přitom se pošťuchoval s ostatními.

Svědék Ondřej Němec, policista Obvodního ředitelství Prahy II, OHS, uvedl, že sloužil noční směnu jako řidič. V cca 4:15 hodin je operační důstojník odvelel k domu, do kterého se měl dobývat nějaký člověk. Pátrali po okolí a uviděli obviněného se psem, kdy pes byl poznávacím znamením, na zastávce tramvaje „U Zvonu“. Obviněný na zastávce ležel, u něho ležel pes. Spal. Probudili jej, začali s ním komunikovat, zjišťovali, zda mu něco není. Vstal na nohy, **motal se, neupadl, měl problémy udržet rovnováhu**. Na dotaz, co v místě dělá, uvedl, že ztratil klíče od domu. Poté uváděl, že má náhradní klíče od domu ve svém vozidle, které má zaparkované na Andělu. Obviněný měl u sebe u sebe řidičský průkaz, ztotožnili jej. **Byl zjevně pod vlivem alkoholu. Nemohl udržet rovnováhu, ovlivnění bylo znát z jeho řeči. Ptali se ho, zda pil, on odpověděl, že pil hodně, protože slavil narozeniny**. Viděli pak nastupovat obviněného do tramvaje směrem na Anděl. Záznam nesepisovali, nebyl důvod, pouze podali zprávu operáčnímu. Poté prováděli určité dílčí úkony při šetření dopravní nehody. Tam zjistili, že kontrolovali obžalovaného před nehodou. Obžalovaného v místě, které jim při kontrole uváděl jako své bydliště, **později nenalezli**. Jeli i na místo, které měl uvedené jako trvalé bydliště a pátrali po něm u jeho rodičů. Obdobně vypovídali i jeho kolegové **pprap. René Petrov a Kristýna Mašková. Oba shodně uvedli, že obžalovaný byl pod vlivem alkoholu a že ani nepopřel, že alkohol pil**.

Všichni svědci slyšení u hlavního líčení v podstatě setrvali na svých výpovědích.

Svědék Němec uvedl, že obžalovaný na otázku proč leží na zastávce uvedl, že slavil narozeniny a asi tam usnul. Byl opilý, měl nekoordinované pohyby byl z něj cítit alkohol. Potvrdil sám, že pil do ranních hodin.

Svědék H. potvrdil, že účet zakládal obžalovaný, ale platila ho jakási slečna. Na účet obžalovaný a další dva lidé točili stále dokola. Ti okolo si objednávali u baru.

Svědčyně V. u hl. líčení vypověděla stejně jako v předchozí výpovědi, uvedla, že sama stačila uskočit. Uvedla, že slyšela velkou rychlost auta a „túrování motoru“. Uvedla, že pokud by byli všichni neuskočili, zůstali by tam všichni.

Svědék J. potvrdil, že před útekem se ptali obžalovaného jestli pil a on odpověděl, že pil. Pak vzlykal ve smyslu citoslovců, verbálně ne. On sám před tím autem uskakoval. Na stanici byli asi 3-4 lidi. On sám stál u označnicku, který byl nakonec poražen, kdyby tedy neuskočil, tak by byl sražen také.

Rovněž byla telefonicky výtěžena oznamovatelka J. N., která uvedla, že viděla obžalovaného se psem, který se dobýval do domu. Pozorovala jej z okna domu. **Viděla, že několikrát upadl na zem, motal se a potácel se, zjevně byl pod vlivem alkoholu. Z uvedeného důvodu volala na linku 158, neboť se obávala škody na majetku.** Po zavolání na linku 158 se již o věc nezajímala. Více k věci neuvedla s tím, že nechce mít s celou věcí nic společného. Na nahlášenou událost byla vyslána operačním dozorcím hlídka, která na blízké zastávce našla obžalovaného, který byl silně pod vlivem alkoholu, provedla u něj kontrolu totožnosti podle řidičského průkazu.

V rámci přípravného řízení byl vyhotoven pitevní protokol, dle něhož příčinou smrti poškozené M. Č. byl úrazový šok. XXXXX. Nebyla shledána žádná poranění než ta, která vznikla v souvislosti s nárazem vozidla do těla poškozené. **Smrt** nastala v přímé příčinné souvislosti s poraněním. Vzhledem k charakteru úrazových změn lze usuzovat, že XXXXX. Při příjezdu ZZS již XXXXX.

Dále byl policejním orgánem přibrán znalec z oboru strojírenství, odvětví doprava, dle něhož byl stav předmětného vozidla na velmi dobré úrovni a dá se jednoznačně říci, že nebyla zjištěna žádná technická závada, která by měla vliv na vznik nebo průběh předmětné dopravní nehody. Dané vozidlo se těsně před začátkem nehodového děje pohybovalo od ulice Elišky Peškové ke křižovatce v předepsaném jízdním pruhu levotočivé zatačky. Nehodový děj nastal v momentě, kdy vozidlo najelo na pravou přerušovanou čáru ohraničující pravý jízdní pruh. Následně najelo na přilehlý chodník, po kterém se pohybovalo až do místa střetu s chodkyní. Po střetu došlo k druhému střetu, a to s označníkem. Při tomto střetu došlo k zablokování pravého předního kola vlivem destrukce jeho spodního ramene. Následkem této závady nebylo vozidlo ovladatelné a do místa zastavení se pohybovalo samovolně. Obviněný ani poškozená během nehodového děje nereagovali. **Střetová rychlost vozidla v době střetu byla 62 km/hod s tolerancí 10 %, tedy v rozsahu 56 – 68 km/hod.** Účastníci nehody na sebe mohli reagovat min. 2 s a 35 m před střetem. Pokud by se obviněný s předmětným vozidlem pohyboval na začátku nehodového děje povolenou rychlostí, přičemž jeho reakce a odezva vozidla by odpovídala střední hodnotě obvyklých hodnot pro přímý pohled, po které by zahájil intenzivní brzdění, pak by zcela nepochybně bezpečně zastavil před místem střetu, a tím by střet odvrátil. Zastavil by, i kdyby jel rychlostí 56 km/hod. Poškozená by střet odvrátila tím, kdyby na začátku nehodového děje opustila dráhu předmětného vozidla směrem k lavičkám stojícím u zídky lemující travnatou plochu. Minimální vzdálenost by byla 0,75 m. Jednání obžalovaného lze posoudit jako nesprávné, nepřiměřené. Dle znalce mohla eventuálně i poškozená střetu zabránit tím, že by uskočila před vozidlem.

Dále byl vyhotoven znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, dle něhož obžalovaný v době spáchání přečinů netrpěl žádnou závažnou duševní poruchou. V inkriminované době nebyly sníženy jeho ovládací ani rozpoznávací schopnosti. Nelze vyhodnotit stupeň ovlivnění návykovými látkami. Současný duševní stav obžalovaného je přiměřený situaci. Nebyla zjištěna závislost na lécích, alkoholu ani jiných návykových látkách. Obžalovaný je schopen odolat požití alkoholu, léku či jiné návykové látky. Pobyť na svobodě není nebezpečný.

Pouze znalec psychiatr byl u hl. líčení vyslechnut, kdy na závěrech svého posudku setrval. Oba ostatní znalecké posudky byly podle § 211 odst. 5 tr. řádu za souhlasu stran čteny.

Obžalovaný je ze svého jednání dále usvědčován listinnými důkazy, zejména protokolem o nehodě v silničním provozu, situačním plánkem a fotodokumentací. Z těchto důkazů je zcela zřejmé, že se předmětná nehoda stala tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku. Z protokolu je zcela zřejmé, že obžalovaný z místa nehody utekl, ve vozidle byly zajištěny stěry krve, stěry DNA, chemická stopa, pachové stopy i věcné stopy. Ve vozidle byla při ohledání vozidla zjištěna přítomnost kokainu, tedy látky, která je uvedena jako omamná látka v příloze č. 1 k Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, v souladu s § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách.

Poté, co se obžalovaný dostavil na policejní orgán, byl odvezen do nemocnice na Bulovce, bylo to však více než 17 hodin po nehodě, kdy dle protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem a toxikologickém vyšetření neměl v krvi ani v moči známky alkoholu ani jiné návykové látky.

V rámci prověřování v přípravném řízení byl zajištěn účet skupinky osob vč. obžalovaného, a to z nonstop vinárny u Anděla. Skupinka čítala tři muže a jednu ženu, během večera zkonsumovali 14 dvanáctistupňových piv, kdy tato piva byla objednávaná i po čtyřech kusech, dále zkonsumovali 20 panáků Absolut vodky, kdy tato byla třikrát objednána po 5 ks, dvakrát po třech kusech, dále 1x Smirnoff vodku.

Nehoda byla nahlášena České pojišťovně z titulu povinného ručení. Potvrzení o registraci škodní události bylo založeno do spisu. Nehoda byla nahlášena i pojišťovně UNIQA.

Obžalovaný zaslal pozůstalým omluvný dopis, ve kterém celé situace lituje, resp. požádal obhájkyňi o jeho doručení poškozeným.

V restauraci byl zajištěn i kamerový záznam, z kterého je patrné, že obžalovaný se u stolu dobře baví, občas z místa, kde sedí, vstane, odejde a ihned se vrátí. Je zde vidět, že pije z malé sklenky (tzv. panákovky) a vzápětí pije ze sklenice na pivo, alkohol konzumuje v průběhu večera (např. 23.00.15, 23.28.04, 23.46.08, 00.02.10, 00.50.50, 01.44.49 a přijíjí si z malé sklenky 01.17.00). V čase 02:57:03 hodin odchází od stolu směrem k průchodu a to v čase 02.57.03. Když vstane od stolu a odchází ze záběru kamery, je zřetelné, že vrávorá, má nejistý postoj a následně krok. Ze záznamu je patrné, že v průběhu večera si lehá na lavici, padá mu mobilní telefon / v časech 00.35.30, 00.46.50 a 00.51.00).

V rámci přípravného řízení bylo zajištěno větší množství kamerových záznamů. Za místem nehody byl zajištěn kamerový záznam, kde je vidět dojíždějící vozidlo, na zadní části vozidla jsou patrná rozsvícená brzdová světla, na pravé přední části vozidla je patrné, že je poškozené. Vozidlo se dostává do klidu, jsou patrná blikající výstražná světla. Po zastavení se otvírají dveře u řidiče, řidič obíhá vozidlo, poté otevírá pravé zadní dveře, vrací se zpět k pravým předním dveřím, z prostoru vozidla uniká silný oblak kouře. Z vozidla vytahuje psa na vodítku, drží jej. Poté zmizí ze záběru kamery. O necelé tři minuty se obžalovaný opět objevuje u vozidla, na vodítku drží psa, spolu s ním přichází další osoba, poté ještě jedna. Později se obžalovaný s jednou z osob začíná přetahovat a začínají se vzdalovat směrem k chodníku, k zahradám Kinských. V čase 04:40:08 hodin do záběru přijíždí sanitní vozidlo, v 04:40:14 obžalovaný spolu se psem začíná utíkat směrem na chodník a dále směrem k zahradám Kinských, v čase 04:40:20 hodin mizí ze záběru. Dvě osoby, stojící před příjezdem sanitního vozidla s obžalovaným se v místě zmatečně otáčejí, zjevně ho hledají.

Ze všech shora uvedených skutečností lze tedy učinit spolehlivý závěr, že obžalovaný M. P. svým jednáním naplnil po subjektivní i objektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty

přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 3 tr. zákoníku, přečinu neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 tr. zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 ods. 1 tr. zákoníku a přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť hrubě porušil zejména ustanovení § 4 písm. a), b), § 5 odst. 2 písm. b), § 18 odst. 1, 4 a § 47 odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), b), c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, tedy zákony bezpečnosti dopravy, neboť řídil vozidlo po požití většího množství alkoholických nápojů, kdy nepřizpůsobil rychlost jízdy zejména svým schopnostem a řídil vozidlo rychlostí vyšší než povolenou, a vlivem požitého alkoholu naboural vjel na chodník na tramvajové zastávce, srazil poškozenou a způsobil jí tak závažná zranění, kterým ihned na místě nehody podlehla. Zranění jsou podrobně popsána v pitevním protokolu. Po způsobené nehodě z místa utekl, zanechal tam pouze své nepojízdné vozidlo, zraněné neposkytl první pomoc, nehodu nenahlásil, přestože mu svědky bylo řečeno, že na místě je zraněná osoba.

Na rozdíl od obžaloby soud hodnotil přečin neposkytnutí pomoc pouze ve stadiu pokusu, neboť bylo prokázáno, že poškozená byla prakticky mrtvá hned na místě a smrt byla neodvratná. Proto bylo podle ustálené judikatury zde rozhodnuto podle návrhu obhajoby a kvalifikace změněna jak výše uvedeno.

Pro trest však toto vliv nemá, neboť pokus je stejně trestný jako trestný čin, o němž se pachatel pokusil. Tedy pokud jde o trestní sazbu.

Pokud jde o právní kvalifikaci § 143 odst. 3 tr. zákoníku, soud došel k závěru, že třetí odstavec tohoto zákonného ustanovení byl naplněn tím, že obžalovaný hrubě porušil povinnosti v dopravě a to:

-jízdu pod vlivem alkoholu

-nezajištěním přepravovaného zvířete

-nedovolenou rychlostí v rozmezí 56-68 km/hod /všichni svědci jednoznačně hovořili o rychlosti jako o větší než povolené/

-nepřizpůsobením řízení svým schopnostem a dopravní situaci, slavil 2.8. a dále z 3. na 4.8., měl tedy zcela jistě přihlídnout i k aktuálnímu fyzickému a psychickému stavu, kdy sám uváděl, že byl unaven. Obžalovaný neměl za této situace sedat za volant ani kdyby byl vůbec nic nepil (jediným spánkem pro něho byl zřejmě ten na chodníku).

-povinností věnovat se řízení vozidla, kdy nad ním ztratil kontrolu

Podle znaleckého posudku mohl střetu zabránit bezpečným zastavením, ale na dopravní situaci vůbec nereagoval, nebrzdil, nestrhl volant.

Vinu na dopravní nehodě nese pouze obžalovaný, kdy byl namíchán smrtící koktejl, ve kterém lze spatřovat hrubá porušení ve smyslu 3. odstavce § 143 tr. zákoníku.

Poškozená nemá na nehodě žádný vliv. Stála řádně na zastávce a čekala na bus.

Pokud jde o neposkytnutí pomoci obžalovaným. Pro kvalifikaci je zde rozhodující, zdali se obžalovaný dozvěděl o tom, že při nehodě někoho poranil a kdy. Obžalovaný uvedl, že se to dozvěděl tak, že mu bylo řečeno, že „je tam mrtvá“. Tato verze je však v rozporu s tím, co uvedli svědci a to svědek H. uvedl, že obžalovaný byl informován o tom, že na zastávce leží zraněná holka. Ani sám svědek H. neslyšel o tom, že by měla být poškozená mrtvá. Naopak, v danou dobu resuscitovali jak kolemstojící tak poté i RZS.

Nakonec toto nemohli přítomní ani vědět, nakonec smrt byla lékařem stanovena po neúspěšné resuscitaci na 5 hodin a 13 minut.

Lze tedy připustit, že obžalovaný se o sražení dívky dozvěděl až od svědků, ale ne o tom, že by byla mrtvá. Otázkou je také to, proč by někdo tuto skutečnost obžalovanému sděloval, když resuscitace probíhala a navíc nikdo ze svědků nebyl natolik lékařsky erudován, aby byl schopen něco podobného sám prohlásit.

Obžalovaný podle svědectví na informaci o zraněné dívce reagoval tak, že musí pryč, nesnažil se zjistit další stav poškozené, nestaral se o to, zda pro ni může něco udělat, ale naopak reagoval útekem. Z videozáznamu je zjevné, že na místě se nacházel ještě cca 4 minuty od vystoupení z vozidla.

Převážily tak jeho vlastní zájmy nad zájmem o osud poškozené.

Podle názoru soudu však s ohledem na pitevní protokol, kdy poškozená byla skutečně na místě mrtvá, kvalifikoval jednání obžalovaného, tak jak nakonec navrhla i obžaloba, pouze jako pokus přečinitu neposkytnutí pomoci.

Nakonec obžalovaný nesplnil ani svoji základní povinnost jako řidič vozidla, jež bylo účastno na nehodě, nesetřval na místě, neoznačil místo nehody, nezavolal policii a nepřesvědčil se, jakou škodu způsobil. Měl zájem pouze o stav auta, psa a útěk.

Pokud jde o přečin ohrožení pod vlivem návykové látky.

Podle rozhodnutí NS 5 Tz 202/99 trestní stíhání řidiče motorového vozidla pro tento přečin není vyloučeno ani v případě, jestliže se objektivně/odběrem krve/nepodařilo zjistit množství alkoholu v době jízdy. Je možné a nutné stav vylučující způsobilost z ostatních okolností za nichž byla jízda uskutečněna, např. z druhu alkoholických nápojů požitých před jízdou, ze způsobu chování řidiče před nehodou a po ní a z časových údajů, kdy k požití došlo. K tomu je potřeba obstarat odpovídající důkazy.

Soud dospěl k závěru, že obžalovaný nebyl v době spáchání přečinitu způsobilý k řízení motorového vozidla, na základě nepřímých důkazů, které do sebe zapadají, vytváří kruh, jež neumožňuje jiný závěr.

Není možné přesně určit množství a konkrétní typ alkoholu, který obžalovaný užil, ale lze dojít k závěru, že konzumoval větší množství, a to i tvrdého alkoholu, z čehož ho usvědčuje barman H., skladba nápojů a množství na účtu, který obžalovaný založil, kamerové záznamy a zejména svědeckými výpověďmi policejní hlídky.

Soud nemá důvod pochybovat o těchto svědčích a jejich schopnosti (i z profesního hlediska) rozlišit podnapilost a rozespalost. Svědci uvedli, že:

svědek Němec – obžalovaný uvedl, že slavil, byl opilý, pil do ranních hodin

svědek Petrov – obžalovaný vrávorál, byl z něj cítit alkohol, uváděl, že slavil narozeniny

svědkyně Mašková – obžalovaný byl zjevně pod vlivem alkoholu, měl nesouvislou řeč

svědek H. – obžalovaný byl opilý, unavený, z dechu byl cítit alkohol a kymácel se při odchodu. O stavu obžalovaného svědčí i to, že žádal policejní hlídku o odvoz k zaparkovanému vozu, protože byl unavený.

Obžalovaný v této době ještě neměl důvod o svém pití hlídce lhát, protože v té době ještě ani nevěděl, že se rozhodne řídit a že k nějaké nehodě dojde.

Důvod pro dechovou zkoušku nebyl, PČR nekontroluje každého opilce, kterého nalezne spát na zemi, nakonec policisté uvedli, že pokud by byli tušili, že obžalovaný má v úmyslu řídit, byli by mu to byli zakázali. Uváděl, že nemá klíče a chce jít domů.

Pokud byl obžalovaný pod vlivem alkoholu v 04.15 hod., cca 1 hodinu a 15 minut poté, kdy odešel z restaurace a kdy byl policií kontrolován, pak si lze těžko představit, že v 04.35 hodin už by nebyl. Hlídka byla volána na popud oznamovatelky na linku 158, že opilá osoba se psem se dobývá do domu na Praze 5.

Soud proto dospěl k závěru o nezpůsobilosti obžalovaného k řízení vozidla, schopnost reakcí je pod vlivem alkoholu nižší, dochází ke zvýšení sebevědomí, dochází k riskování.

Lze tedy provedenými důkazy dojít k závěru, že i když nelze určit přesně stupeň ovlivnění alkoholem, obžalovaný jednoznačně byl ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení vozidla.

Podstatný je kamerový záznam z restaurace, kdy bylo jednoznačně vidět, že obžalovaný rozhodně nepadal na lavici „smíchy“ jak uváděl, ale vlivem alkoholu, je zachyceno jeho potácení, lehnutí na lavici a upadnutí mobilního telefonu.

Zcela to vyvrací to, že by vypil jen jeden a půl malého piva a to původně obžalovaný uváděl, že pil pouze nealko nápoje.

Dva svědci obhajoby, které soud vyslechl, a to **svědek T. a Ž.** zcela zjevně nevypovídali pravdu, když oba jsou vidět na záznamu kamer. Oba byli soudem dotázáni, proč se se svědectvím nepřihlásili hned, když došlo k medializaci věci a mohli tak to, co ví, uvést již dříve, na to však nedokázali smysluplně odpovědět.

Jejich svědectví bylo navrženo také až ve chvíli, když u obžalovaného skončila koluzní vazba a oba svědci nakonec uvedli, že o výpověď je požádal otec obžalovaného až v době, kdy věc již byla u soudu.

Svědék T. uvedl, že obžalovaný měl malé pivo a ostatní panáky. O oslavě narozenin nic neví. Obžalovaný jiný alkohol nepil. On sám si chodil pro pivo na výčep.

Svědék Ž. viděl obžalovaného naposledy předmětný večer v restauraci. Říkal, že má narozeniny, tak mu popřál. Svědek pil pouze pivo. Obžalovaný měl před sebou jen malé pivo. Obžalovaný se mu jevil v pohodě. K dotazu členu senátu, zda svědek měl na sobě řetízek, který má na krku i v restauraci, uvedl, že ano.

Svědék je pak díky masivnímu řetízku na krku dobře viditelný na záznamu z kamer, kdy nese ke stolu právě tzv. panákové skleničky s obsahem.

Pokud jde o obhajobu obžalovaného.

Soud se nemohl ztotožnit s některými argumenty obhajoby, z nichž některé byla zcela nepřijatelné a místy i absurdní a to z hlediska lidského i morálního.

Předně se jednalo o argument, že podle znalce **měla poškozená dost času vozidlu obžalovaného uskočit.**

Poškozená stála na zastávce MHD na chodníku, na místě, kde by se chodec měl cítit v bezpečí. Na chodníku není nikdo povinen sledovat projíždějící vozidla a to, zda někdo z řidičů vozidlo nezvládne a není povinen uskakovat.

V tomto případě měl obžalovaný skutečně štěstí v tom, že další osoby na zastávce skutečně uskočit stačily a tím si v podstatě zachránily život nebo alespoň zdraví.

Poškozená žádnou vinu na předmětné dopravní nehodě nenese.

Znalec je povinen odpovědět na dotaz, jak mohli účastníci střetu zabránit. To také udělal, ale podle názoru soudu svou odpovědí stran poškozené neměl rozhodně na mysli to, že měla povinnost uskakovat. Pochopitelně, pokud by uskočila /jako ostatní/ mohla nehodě zabránit, ale stejně tak dobře jí mohla zabránit tím, že by v předmětnou dobu na daném místě nebyla. Takto nelze odpověď znalce stavět.

V rámci obhajoby bylo zajímavé sledovat, že obhajoba dala souhlas se čtením těch svědeckých výpovědí nebo protokolů o podání vysvětlení, které nebyly pro obžalovaného nijak přitěžující, ale protokoly, které mohly obžalovanému přitížit, k jejich čtení nebyl souhlas dán.

Další absurdní tvrzení je to, že obžalovaný byl cítit při kontrole policií na Smíchově alkoholem proto, že se tam schází bezdomovci a **načichl tam, stejně tak jako mohl načichnout v restauraci.**

Je zcela nepochybné, že tři svědci policisté, kteří hlídkovou činnost provádí pravidelně, jsou profesně i lidsky schopni rozeznat, zdali je z obžalovaného cítit při komunikaci alkohol či nikoli.

Pokud jde o tu část obhajoby, kdy je obžalovaný vykreslen jako jakási oběť mediálního tlaku, pak k tomu soud uvádí, že obžalovaný si z větší části za zájem o svoji osobu může sám,

jednak postojem k celé události, kdy byl v pátrání, které odvysílala všechna média a částečně i tím, že videa, která o sobě rozmístil na veřejný facebookový profil, tam umístil dobrovolně a muselo mu být jasné, že se k nim mohou dostat i jiné osoby, než komu původně byla určena. Nakonec podobného mediálního zájmu se dostávalo i dalším obžalovaným, pokud se jednalo o smrt v dopravě nebo pokud okolnosti nehody byly nestandardní.

Dalším kontroverzním tvrzením obhajoby bylo to, že se obžalovaný přihlásil sám a dobrovolně. Je pravdou, že obžalovaný se v cca 20 hodin skutečně dostavil s obhájkyňi na PČR, ale nehoda se stala v 04.35 hod. ráno, obžalovaný se přihlásil ve chvíli, kdy bylo zajištěno jeho vozidlo, bylo po něm jmenovitě vyhlášeno pátrání, poznali jeho či jeho vůz svědci.

Obžalovaný sám uvedl, že byl u kamarádky, u níž se i prospal, poté jel ke kamarádovi na Chodov, kde si zařídil věci ohledně psa a práce a teprve potom kolem 19.00 hod. jel za svojí obhájkyňi a s ní následně na PČR.

Obžalovaný se mohl přihlásit kdykoli v průběhu dne ,kdy věděl, že je hledán a nečekat až na večer. To svědčí o tom, že obžalovaný čekal zcela programově na to, až nebude možné v krvi a moči nalézt žádnou stopu alkoholu. Jeho přihlášení v doprovodu obhájkyňe proto nelze přeceňovat a hodnotit jako usnadnění práce policii a rovněž nelze jeho přihlášení hodnotit jako jeho zcela svobodné rozhodnutí.

Pokud tedy by soud přistoupil na tento argument obhajoby, že přihlášení se bylo svobodným rozhodnutím obžalovaného, **poté by platilo, že pokud je možnost útěku tak přiznání je vždy dobrovolné.**

Další část obhajoby se věnovala tomu, že obžalovaný sice měl již v minulosti zákaz řízení a má řadu záznamů v kartě řidiče, nicméně obhajoba se toto snažila víceméně zlehčit tvrzením o souběžných správních řízeních a podobně.

Skutečnost je taková, že obžalovaný vlastní ŘP od roku 2009, tedy 6 roků, přičemž lze tvrdit, že i pokud by byl skutečně vzorný řidič, stále byl začátečník.

Obžalovaný ale z těchto 6 ti let, již vykonal rok a půl zákaz řízení motorových vozidel, jednou byl dvanácti body vybodován a má řadu záznamů v kartě řidiče o přestupcích nikoli bagatelního charakteru. Jedná se o rychlou jízdu, ohrožení jiného řidiče při jízdě z pruhu do pruhu, telefonování za jízdy nebo jízda bez osvětlení vozidla.

Obžalovaného tedy nelze hodnotit jako ukázněného řidiče, dodržujícího pravidla silničního provozu. Podle názoru soudu obžalovanému při jeho řidičských zkušenostech a praxi tak silný vůz, jakým je BMW , nepatřil vůbec do rukou.

Nakonec vztah obžalovaného k jízdě vozidlem a vozidlu samotnému je patrný právě z klipů na jeho facebookovém profilu.

Jako doznání obžalovaného lze proto hodnotit přiznání pouze k tomu, co bylo již dávno známo a poté prokázáno.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že má XXXXX.

Z evidenční karty řidiče vyplývá, že má obžalovaný 11 závadových záznamů, stav jeho bodového hodnocení je 2 body. Již jednou byl pro 12 bodů vybodován. Řidičské oprávnění získal 16. 04. 2009. Obžalovaný často porušuje povolenou rychlost v obci, navíc byl jednou projednáván pro podezření užití OPL před řízením vozidla, kdy mu byl vysloven mimo jiné trest zákazu činnosti. Dopustil se i ohrožení jiného řidiče při přejíždění z pruhu do pruhu, telefonování z mobilního telefonu za jízdy a jízdu bez světel.

Osobu obžalovaného tedy nejde s ohledem na výše uvedené hodnotit jako bezproblémového řidiče.

Pokud jde o uložený trest. Soud uložil trest podle § 143 odst. 3 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku, jako trest úhrnný za všechny přečiny, jichž se dopustil, podle nejpřísněji trestného zákonného ustanovení. Trest odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) roků nepodmíněně, podle názoru soudu, odpovídá v tomto případě okolnostem případu, osobě pachatele, následku, kdy pouze díky včasné reakci ostatních osob na zastávce, nedošlo k následkům ještě závažnějším a prakticky absenci polehčujících okolností.

Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Dále byl logicky obžalovanému podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 8 (osmi) roků.

Jak již bylo uvedeno výše, jedinou mírně polehčující okolností je doznání k prokázanému a omluvný dopis napsaný obžalovaným z vazby, který však zřejmě poškozeným nebyl vůbec doručen, což není v tomto případě vina obžalovaného.

Skutečná upřímná lítost, zdrcení a sebereflexe nebyla znát. Přestože rodina poškozené byla po všechna hl. líčení přítomna v jednací síni, obžalovaný ani jednou nenašel odvahu jim pohlédnout do očí a alespoň trochu upřímně se jim omluvit.

Soud uvažoval rovněž o uložení trestu propadnutí věci a to vozidla BMW, toto však bylo policií uvolněno po prohlídce znalcem a poté, na základě plné moci z vězení od obžalovaného, vráceno jeho otci. Vozidlo je v současné době v převodu na jiného vlastníka, proto soud již tento druh trestu obžalovanému uložit nemohl.

Jedná se o trest jistě přísný, neboť se jednalo o naprostou zbytečnou a krutou smrt mladé dívky, nadějně studentky, navíc prakticky před očima jejího partnera, který na místo přiběhl hned následně.

Trest odpovídá požadavkům individuální prevence, aby si z něho vzal ponaučení sám obžalovaný, ale také musí odpovídat požadavkům prevence generální, kdy je nutné, aby byl výstrahou i pro další potencionální pachatele, že stát nebude tolerovat alkohol za volantem, útěky od dopravních nehod a neschopnost čelit odpovědnosti za následky spáchaného jednání pod vlivem návykové látky.

Pokud jde o náhradu škody, tuto VZP ČR nespecifikovala a DP sice specifikoval, ale škoda byla podle obhájkyň uhrazena, tudíž byli poškození s nároky na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání má odkladný účinek. O podaném odvolání bude rozhodovat Městský soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro

porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu Obvodního soudu pro Prahu 2 podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 06.března 2015

JUDr. Iva Fialová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
J. Horáčková